

Γιαν ντε Κίντερ

ΚΟΚΚΙΝΟ

Ή ΓΙΑΤΙ
Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΕΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Γιαν ντε Κίντερ

ΚΟΚΚΙΝΟ

Ή ΓΙΑΤΙ
Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΕΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

**Δεν είναι τίποτα σχεδόν.
Είναι τόσο μικρό.
Κανείς δεν το βλέπει. Μόνο εγώ.
Δείχνω το μάγουλο του Μάρκου.
«Εσύ... εσύ έχεις κοκκινίσει...»**

Κλείνω το μάτι στον Άρη.

Ο Άρης χαμογελά με νόημα στον Μίκι.

Η Λίνα σκάει στα γέλια.

**Ψιθυρίζουμε και τα μάγουλα του Μάρκου
γίνονται κατακόκκινα.**

Σαν ντομάτα, σαν πιπεριά, σαν κεράσια.

«Αφήστε με ήσυχο» αναστενάζει ο Μάρκος.

Κανείς δε μας σταματά.

«Δείξ' το μας άφηλη μια φορά, έλα...»

**Είναι σαν να κάνουμε μαγικά.
Μια φορά να χτυπήσουμε το δάχτυλο
και το κεφάλι του Μάρκου γίνεται φάρος.
Με μάγουλα σαν φωτάκια που αναβοσβήνουν.
Ανάβουν. Σβήνουν. Ανάβουν. Σβήνουν.
«Αφήστε με ήσυχο» αναστενάζει ο Μάρκος.
Ο Άρης γελάει. Και κάθε φορά ο Μάρκος
γίνεται όλο και πιο σιωπηλός.**

